

ΘΕΩΡΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Κεφάλαιο 7 - 8 : Συστήματα – Δειγματοληψία
Κωνσταντίνος Μαλιάτσος

*Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Μηχανικών Πληροφοριακών και
Επικοινωνιακών Συστημάτων*

Περιεχόμενα Ομιλίας

■ Κεφάλαιο 7^ο

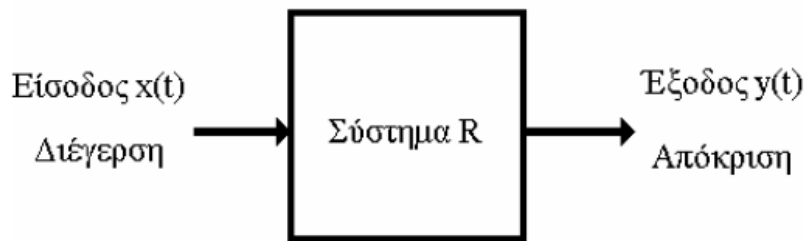
- Ταξινόμηση Συστημάτων
- Κρουστική Απόκριση

■ Κεφάλαιο 8^ο

- Δειγματοληψία Αναλυτικά
- Φυσική Δειγματοληψία
- Δειγματοληψία Σταθερού Πλάτους

Συστήματα

Σύστημα ονομάζουμε μια εξελικτική διαδικασία (process), η οποία δέχεται σαν είσοδο (input) ένα σήμα $x(t)$ και εξάγει ένα σήμα στην έξοδο (output) $y(t)$.

- Ως σύστημα ορίζεται ένας νόμος μέσω του οποίου συνδέεται η έξοδος (απόκριση του συστήματος) $y(t)$ με την είσοδο (διέγερση του συστήματος) $x(t)$ του συστήματος.

Ταξινόμηση συστημάτων

- **Χρονοσυνεχή** (Αναλογικά)
  - Γραμμικές διαφορικές εξισώσεις με σταθερούς συντελεστές
  - Μετασχηματισμοί Laplace και Fourier
- **Χρονοδιακριτά** (Ψηφιακά).
  - Γραμμικές εξισώσεις διαφορών με σταθερούς συντελεστές
  - Μετασχηματισμός Z
- **Υβριδικά συστήματα**, όπου τα σήματα εισόδου και εξόδου ανήκουν σε διαφορετικά είδη.

Ταξινόμηση συστημάτων

- Συστήματα **SISO**, (Single Input - Single Output) μιας εισόδου-μιας εξόδου
- Συστήματα **MISO** (Multi Input - Single Output) με πολλές εισόδους και μια έξοδο (αθροιστής)
- Συστήματα **MIMO** (Multi Input - Multi Output) με πολλές εισόδους και πολλές εξόδους

Επιμέρους κατηγορίες συστημάτων

Συστήματα με ή χωρίς μνήμη

- **Σύστημα χωρίς μνήμη**: όταν η έξοδος του σε κάθε χρονική στιγμή t εξαρτάται από την τιμή της εισόδου στην ίδια χρονική στιγμή

$$y(t) = \alpha x^2(t) + \beta x(t)$$

- Ένα σύστημα του οποίου η έξοδος εξαρτάται και από τις προηγούμενες τιμές της εισόδου ονομάζεται **σύστημα με μνήμη ή δυναμικό σύστημα**.

$$y(n) = \sum_{i=-\infty}^n a_i x(i)$$

Επιμέρους κατηγορίες συστημάτων

■ Αιτιοκρατικά συστήματα

Ένα σύστημα ονομάζεται **αιτιοκρατικό** εάν η έξοδος του σε κάθε χρονική στιγμή εξαρτάται μόνον από παρούσες ή προηγούμενες τιμές της εισόδου του. $y(t)=ax^2(t)+bx(t-1)$

■ Ευσταθή συστήματα

Ένα σύστημα είναι **ευσταθές** όταν για κάθε απολύτως φραγμένη είσοδο του παρουσιάζει επίσης απολύτως φραγμένη έξοδο.

Δηλαδή όταν

$$|x(t)| < k_x \text{ τότε } |y(t)| < k_y$$

Επιμέρους κατηγορίες συστημάτων

- Ένα σύστημα ονομάζεται **χρονικά αμετάβλητο** αν για κάθε χρονική στιγμή t , η οποιαδήποτε χρονική ολίσθηση t_0 στο σήμα εισόδου προκαλεί την ίδια χρονική ολίσθηση στο σήμα εξόδου.

$$\Gamma(x(t - t_0)) = y(t - t_0)$$

- Ένα σύστημα ονομάζεται **γραμμικό** όταν ικανοποιεί τη σχέση

$$\Gamma(a_1 x_1(t) + a_2 x_2(t)) = a_1 y_1(t) + a_2 y_2(t)$$

Όπου

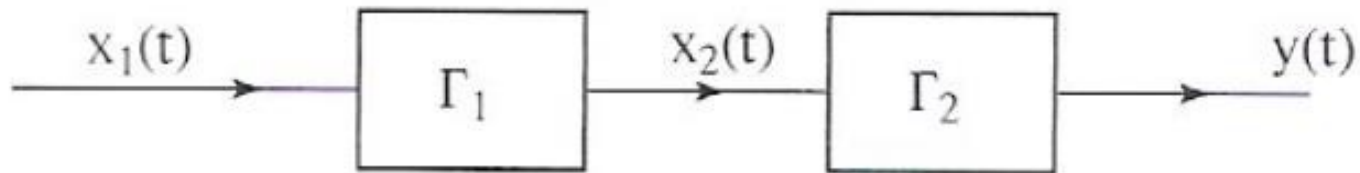
$$y_1(t) = \Gamma(x_1(t)), y_2(t) = \Gamma(x_2(t))$$

Οι παραπάνω κατηγορίες υπάρχουν τόσο για συστήματα **συνεχούς χρόνου** όσο και για συστήματα **διακριτού χρόνου**.

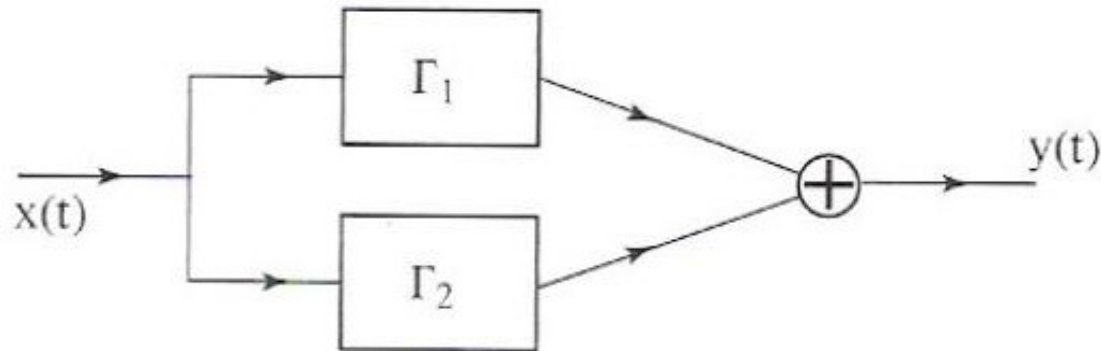

Διασύνδεση συστημάτων

- Σειριακή διασύνδεση

- Παράλληλη διασύνδεση

Γραμμικά, χρονικά αμετάβλητα συστήματα (συνεχούς χρόνου)

- Κρουστική απόκριση,
- ▶ Η απόκριση ενός συστήματος όταν στην είσοδο του εφαρμόζεται η συνάρτηση $\delta(t)$, ορίζεται ως η κρουστική απόκριση του συστήματος:

$$\text{▶ } h(t) = \Gamma(\delta(t))$$

- ▶ Για τα γραμμικά, χρονικά αμετάβλητα συστήματα ισχύει:

$$\text{▶ } h(t-\tau) = \Gamma(\delta(t-\tau))$$

- Το συνελκτικό ολοκλήρωμα-άθροισμα

- ▶ Η απόκριση ενός γραμμικού - χρονικά αμετάβλητου συστήματος Γ σε κάθε

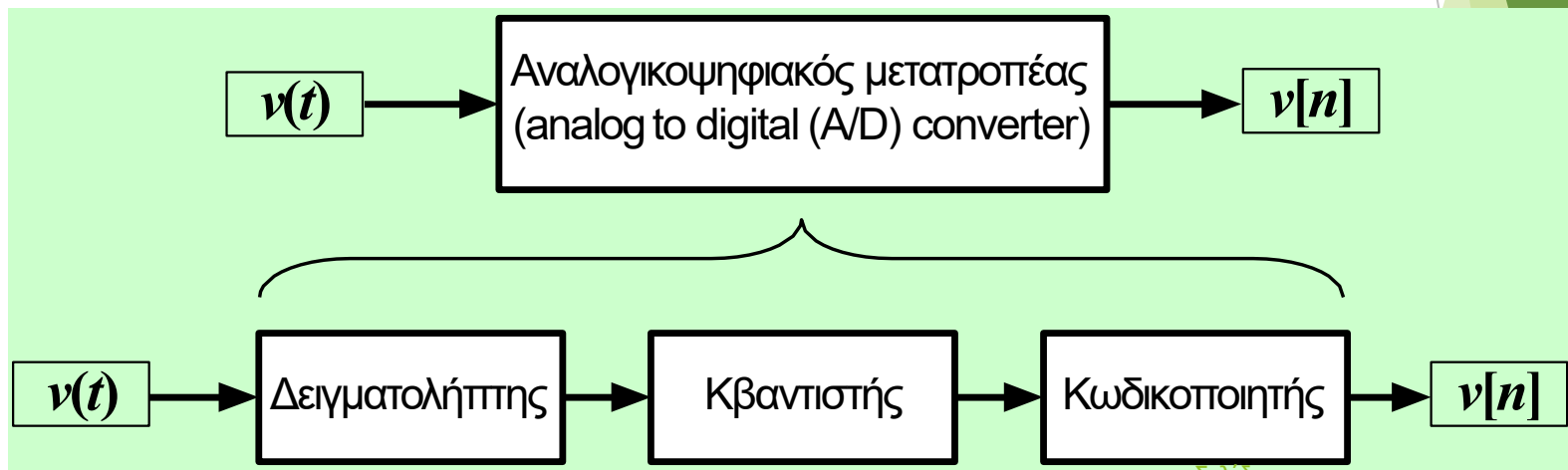
- ▶ σήμα εισόδου $X(t)$ δίδεται από τη σχέση:
$$y(t) = \int_{-\infty}^{\infty} x(\tau) h(t - \tau) d\tau$$

ή συμβολικά
$$y(t) = x(t) * h(t)$$

όπου $h(t)$ η κρουστική απόκριση και $(*)$ συμβολίζει τη συνέλιξη δύο συναρτήσεων

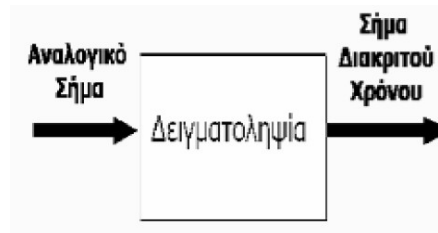
Ψηφιακή επεξεργασία αναλογικού σήματος

- Κατά την ψηφιακή επεξεργασία ενός αναλογικού σήματος διακρίνουμε 3 βασικά στάδια:
  - 1. τη *δειγματοληψία* του σήματος (sampling),
  - 2. την *κβάντιση* του (quantizing) και
  - 3. την *κωδικοποίηση* του (encoding)

Δειγματοληψία

- **Δειγματοληψία:** η επεξεργασία κατά την οποία ένα σήμα συνεχές στο πεδίο του χρόνου, δειγματοληπτείται μετρώντας το πλάτος του επιλεκτικά σε διακριτές τιμές του χρόνου.
- Δηλαδή, η δειγματοληψία είναι η διαδικασία όπου ένα σήμα συνεχούς χρόνου μετατρέπεται σε σήμα διακριτού χρόνου.

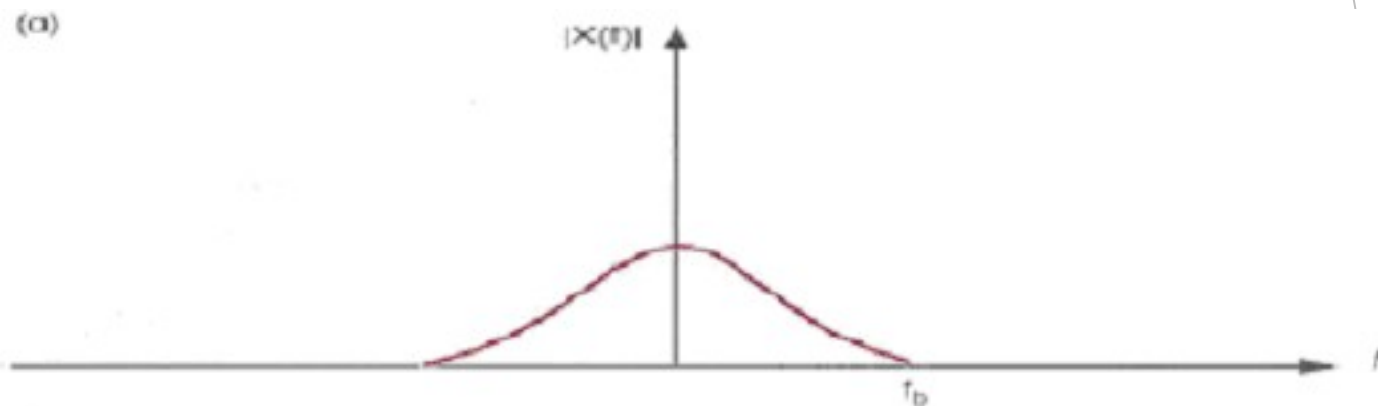
- Όταν αυτές οι χρονικές στιγμές ισαπέχουν μεταξύ τους τότε έχουμε τη λεγόμενη «ομοιόμορφη δειγματοληψία».

Θεώρημα δειγματοληψίας

- Έστω ένα σήμα συνεχούς χρόνου $X(t)$ το οποίο περιέχει συχνότητες όχι υψηλότερες της f_{max}
- Το σήμα μπορεί να αναπαραχθεί επακριβώς από τα δείγματα του $x[k]=X(kT_s)$,
  - εάν τα δείγματα λαμβάνονται με συχνότητα η οποία είναι *μεγαλύτερη από $2f_{max}$* .
- Η συχνότητα $2f_{max}$ ονομάζεται συχνότητα **Nyquist**.
- Ισοδύναμα: αν $f_s=1/T_s$ είναι ο ρυθμός δειγματοληψίας τότε: $f_s \geq 2f_{max}$

Διαδικασία Δειγματοληψίας

- Έστω συνεχές σήμα $x(t)$, με μέγιστη συχνότητα f_0 , όπου $X(f)$ ο μετασχηματισμός Fourier του

Η διαδικασία της δειγματοληψίας μπορεί να μοντελοποιηθεί με τον πολλαπλασιασμό του σήματος επί την παρακάτω συνάρτηση:

$$i(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \delta(t - kT_s)$$

- η συνάρτηση Dirac $\delta(t)$

Διαδικασία δειγματοληψίας

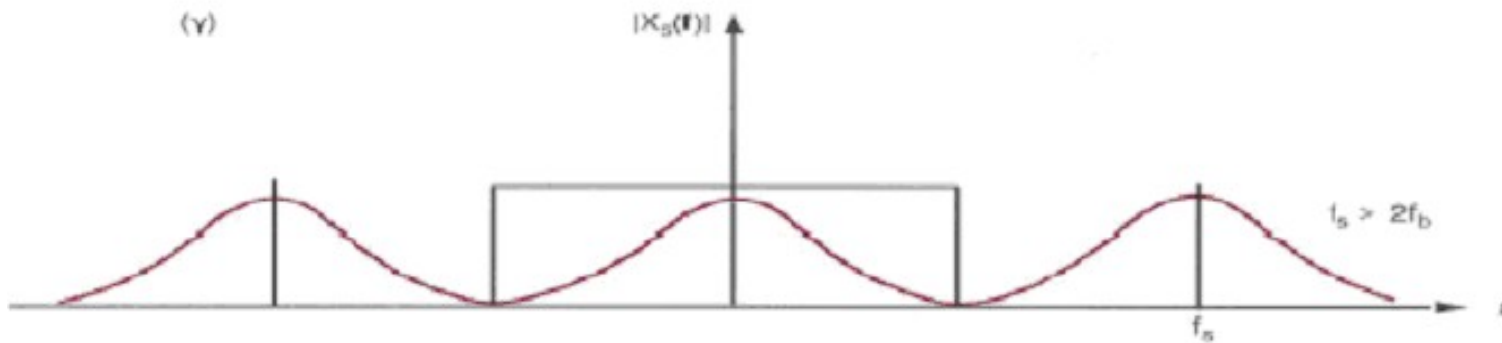
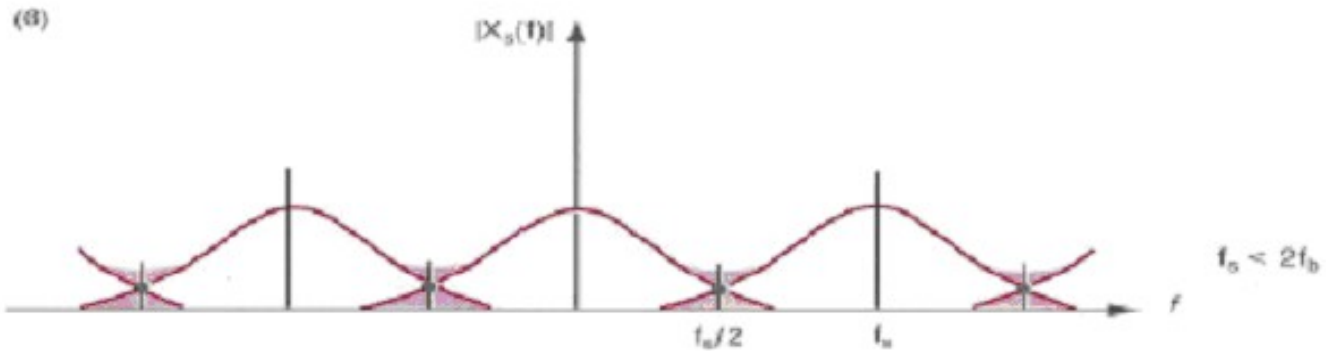
- Το διακριτό σήμα προκύπτει στο πεδίο του χρόνου ως εξής:

$$x_s(t) = x(t)i(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} x(t)\delta(t - kT_s)$$

- Και στο πεδίο της συχνότητας ως εξής:

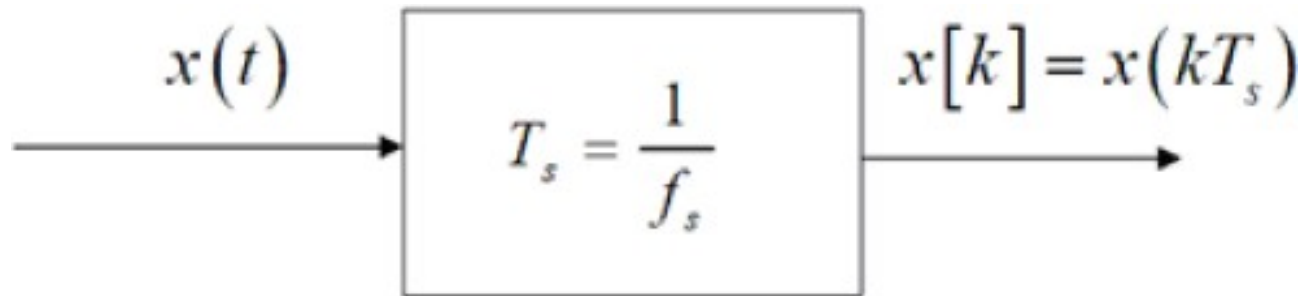
$$X_s(f) = X(f) * I(f) = X(f) * \frac{1}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{\infty} \delta(f - kfs) =$$
$$\frac{1}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{\infty} X(f - kfs)$$

Διαδικασία δειγματοληψίας

Παράδειγμα

Εικόνα 48. Σύστημα ιδανικής δειγματοληψίας

Παράδειγμα

- Έστω το σύστημα συνεχούς χρόνου

$$x(t) = A \cos(\omega_0 t + \varphi) \quad \text{ή} \quad x(t) = A \cos(2\pi f_0 t + \varphi)$$

- Το αντίστοιχο σήμα διακριτού χρόνου θα είναι

$$x[k] = x(kT_s) = A \cos(\omega_0 kT_s + \varphi)$$

$$x[k] = A \cos(2\pi f_0 kT_s + \varphi) = A \cos\left(2\pi k \frac{f_0}{f_s} + \varphi\right)$$

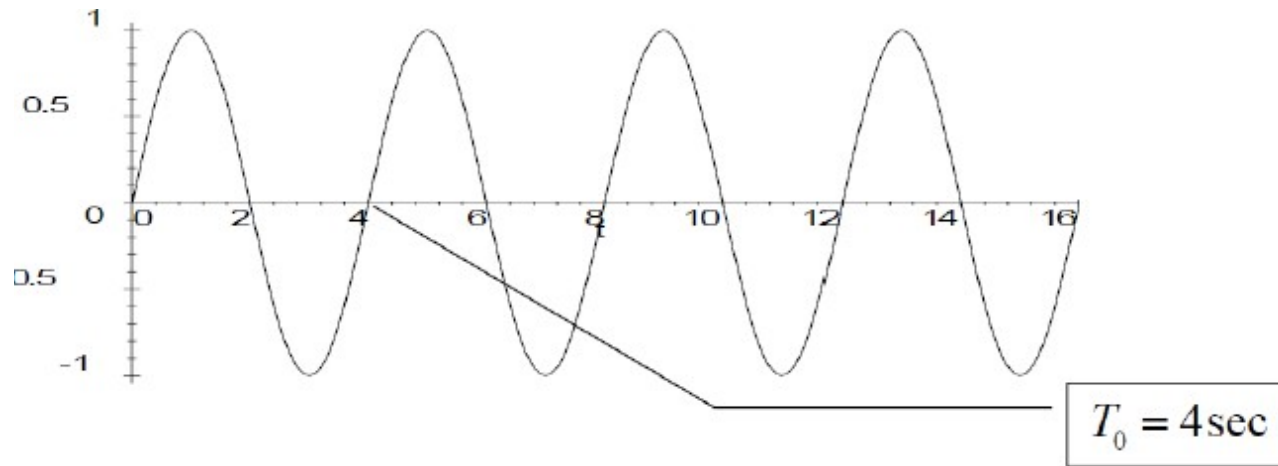
όπου f_s είναι η συχνότητα δειγματοληψίας.

Παράδειγμα

- Από το θεώρημα Shannon ξέρουμε ότι πρέπει η συχνότητα δειγματοληψίας να είναι μεγαλύτερη από τη συχνότητα Nyquist
- Τι γίνεται αν αυτό δεν ισχύει;

Παράδειγμα

- Έστω ημιτονικό σήμα $x(t) = \sin(\omega_0 t)$ με περίοδο $T_0 = 4$ sec, άρα συχνότητα $f_0 = 0,25$ Hz

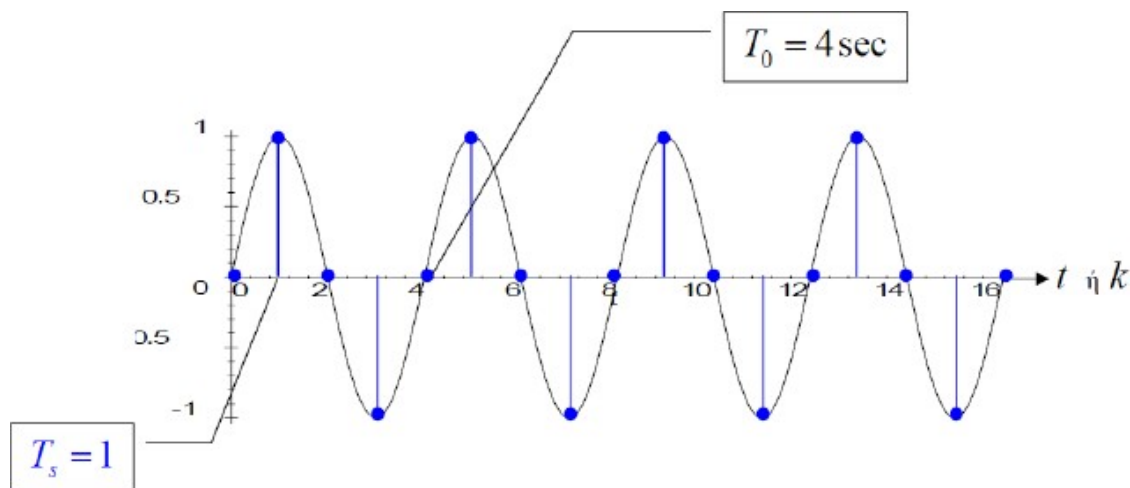

- οπότε $2f_0 = 0,5$

Παράδειγμα

- Αν επιλέξουμε συχνότητα δειγματοληψίας $F_s=1,0 > 0,5 = 2f_0$ τα δείγματα θα είναι

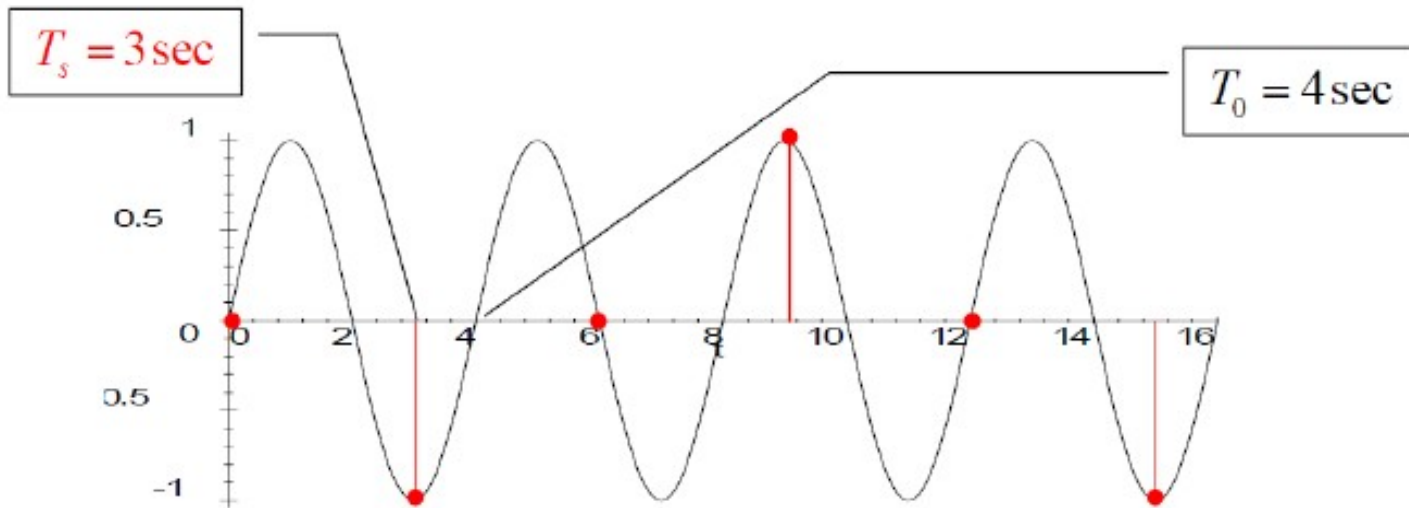
$$x[k] = \sin\left(\frac{\pi}{2}kT_s\right) = \sin\left(\frac{\pi}{2}k\frac{1}{f_s}\right) = \sin\left(\frac{\pi}{2}k\right)$$

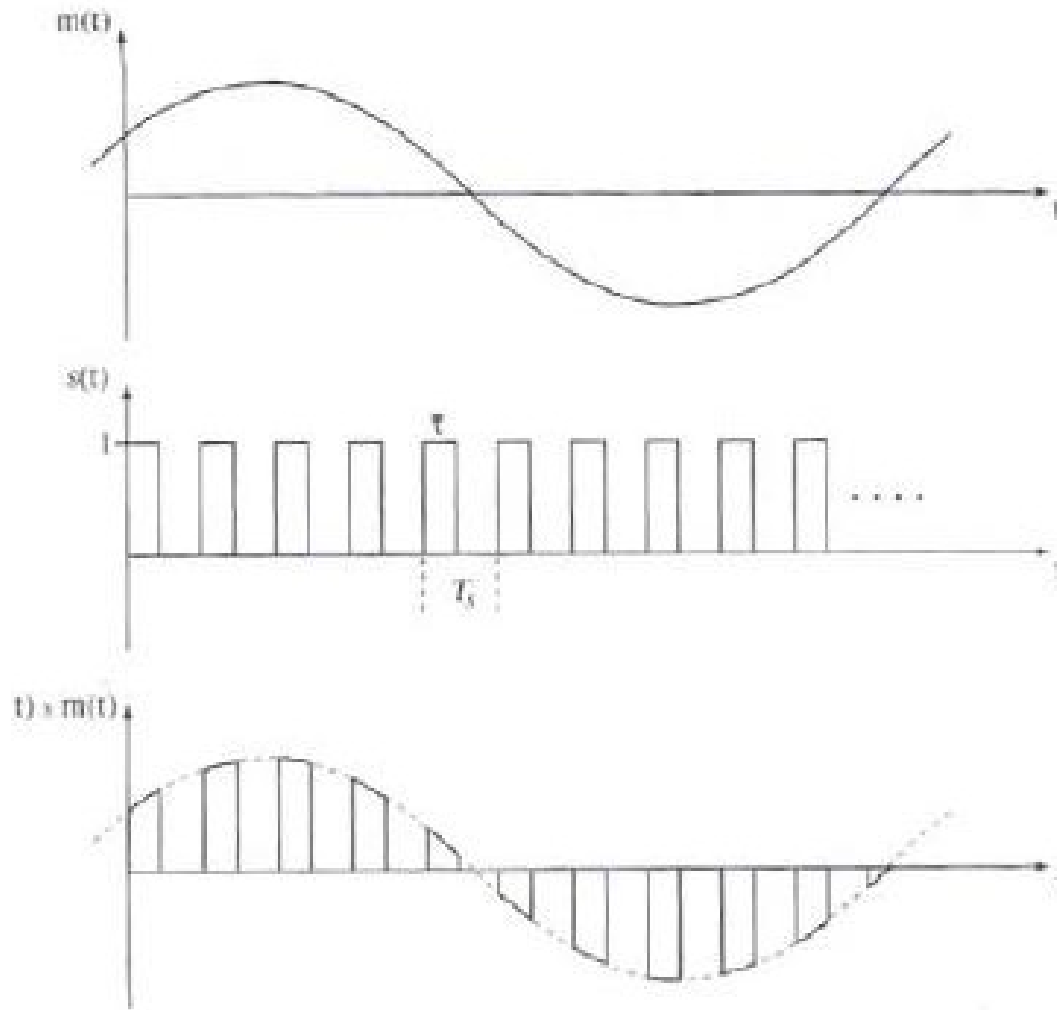
Παράδειγμα

- Αν όμως επιλέξουμε συχνότητα δειγματοληψίας $F_s = 1/3 < 0,5 = 2f_0$ τα δείγματα θα είναι

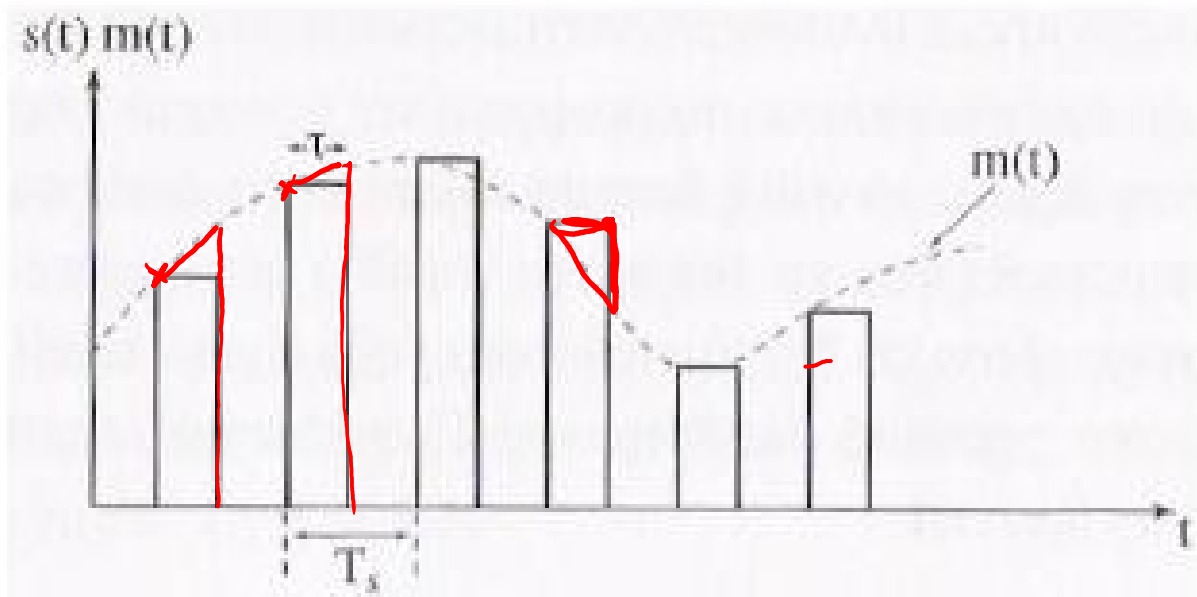
$$x[k] = x(kTs) = \sin(\omega_0 kTs) = \sin(2\pi f_0 kTs) = \sin\left(2\pi k \frac{f_0}{f_s}\right) = \sin\left(2\pi k \frac{\frac{1}{4}}{\frac{1}{3}}\right) = \sin\left(\pi k \frac{3}{2}\right)$$

Φυσική δειγματοληψία

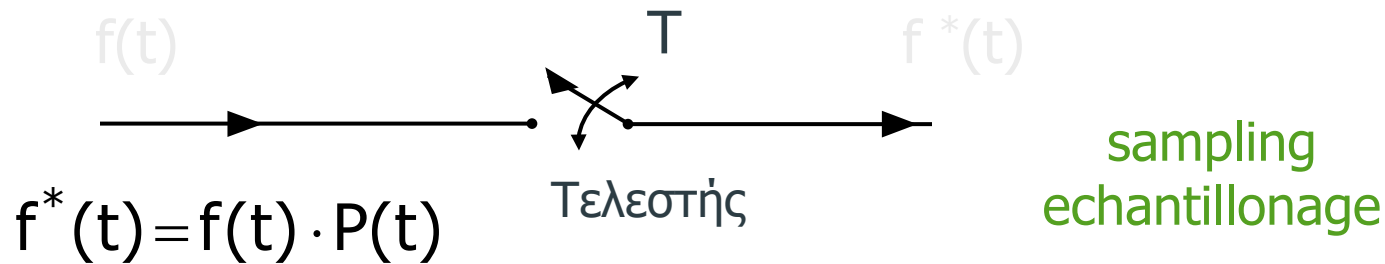

Φυσική δειγματοληψία με $s(t)$ σήματα σταθερού πλάτους

Φυσική δειγματοληψία

αν $P(t)$ σειρά ορθογώνιων παλμών $\longrightarrow$
τότε η $f^*(t)$ ισοδυναμεί με την κατά πλάτος
διαμόρφωση μιας φέρουσας κυματομορφής
παλμών $P(t)$ από την $f(t)$.

Φυσική δειγματοληψία

- Η $f^*(t)$ περιέχει άθικτο το φάσμα της $f(t)$?

$$f^*(t) = f(t) \cdot P(t) \quad P(t) : \text{σειρά} \\ \text{περιοδικών παλμών}$$

- Ανάπτυγμα σε σειρά Fourier της $P(t)$

$$P(t) = a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \sigma\upsilon\nu\eta\omega t + \beta_n \eta\mu\eta\omega t)$$

$$a_n = \frac{2}{T} \int_0^T P(t) \sigma\upsilon\eta\omega t \, dt,$$

$$a_0 = \frac{1}{T} \int_0^T P(t) \, dt$$

$$\beta_n = \dots \quad \eta\mu\eta\omega t$$

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΗΣ $f^*(t)$

$$\cos \omega t = \frac{e^{j\omega t} + e^{-j\omega t}}{2}, \quad \sin \omega t = \frac{e^{j\omega t} - e^{-j\omega t}}{2j}$$

⋮

$$P(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} c_n e^{jn\omega t} \quad \omega = 2\pi f$$

$$c_n = \frac{1}{T} \int_0^T P(t) e^{-jn\omega t} dt$$

$$f^*(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} c_n \cdot f(t) e^{jn\omega t}, \quad \omega = 2\pi/T$$

Μετασχηματισμός Fourier της $f(t)$:

$$f(t) \longleftrightarrow F(v)$$

ὅμοια $f^*(t) \longleftrightarrow F^*(v)$

$$F^*(v) \equiv F\{f^*(t)\} = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} F\{c_n \cdot f(t)e^{jn\omega t}\}$$

$$= \sum_{n=-\infty}^{+\infty} c_n F\{f(t)e^{jn\omega t}\}$$

Μετασχηματισμός Fourier της $f(t)$:

από το “θεώρημα ολίσθησης”

$$F \{f(t) \cdot e^{j2\pi v_0 t}\} = F(v - v_0)$$

όταν η χρονική συνάρτηση $f(t)$ πολλαπλασιάζεται με $e^{j\omega_0 t}$ Το φάσμα “ολισθαίνει” κατά v_0

$$F^*(v) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} c_n F\left(v - \frac{n}{T}\right)$$

$$, \quad \frac{n}{T} = n f_s$$

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΗΣ $f^*(t)$

□ Συμπεράσματα :

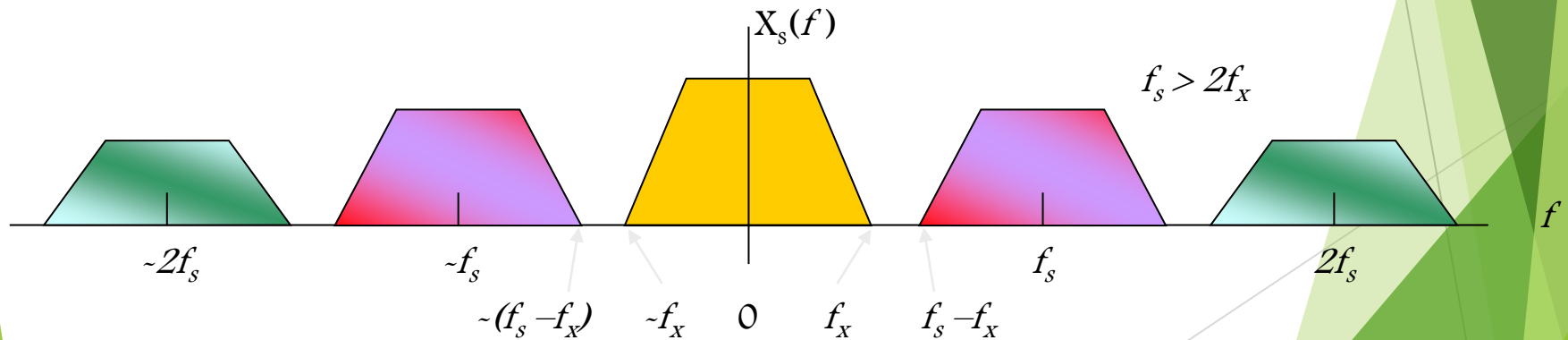
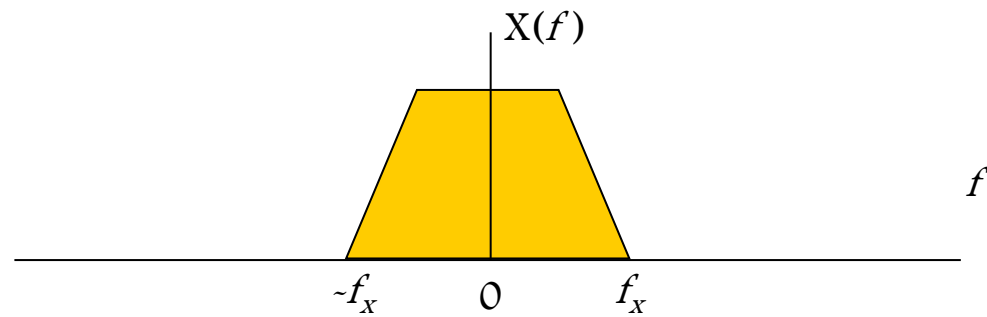
- Η ακριβής μορφή των παλμών $P(t)$ δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, αρκεί $\tau \ll T$.
- Το αρχικό φάσμα περιορισμένο σε μία ζώνη (B , band-limited)
- Πρέπει $f_s \geq 2B$

□ Αν $P(t)$ σειρά Dirac $\sum_{-\infty}^{+\infty} \delta(t - nT) \Rightarrow C_n = \frac{1}{T}$

και $F^*(\nu) = \frac{1}{T} \sum_{n=-\infty}^{\infty} F(\nu - nf_s)$

- Αν το φάσμα του αρχικού σήματος δεν είναι περιορισμένο ➡ “Αναδίπλωση φάσματος” (Aliased spectrum)

Το φάσμα συχνοτήτων του
δειγματοληπτημένου μηνύματος είναι ένα
άθροισμα...

5. ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΟ ΘΕΩΡΗΜΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ

□ Αν φάσμα πηγής 0 Hz - B Hz $\longrightarrow f_{S_{\min}} = 2B$
"Βασική ζώνη"

αν φάσμα πηγής B σε ψηλότερες συχνότητες $\longrightarrow$
 $f_{S_{\min}} = ?$ "Ζώνη διελεύσεως"

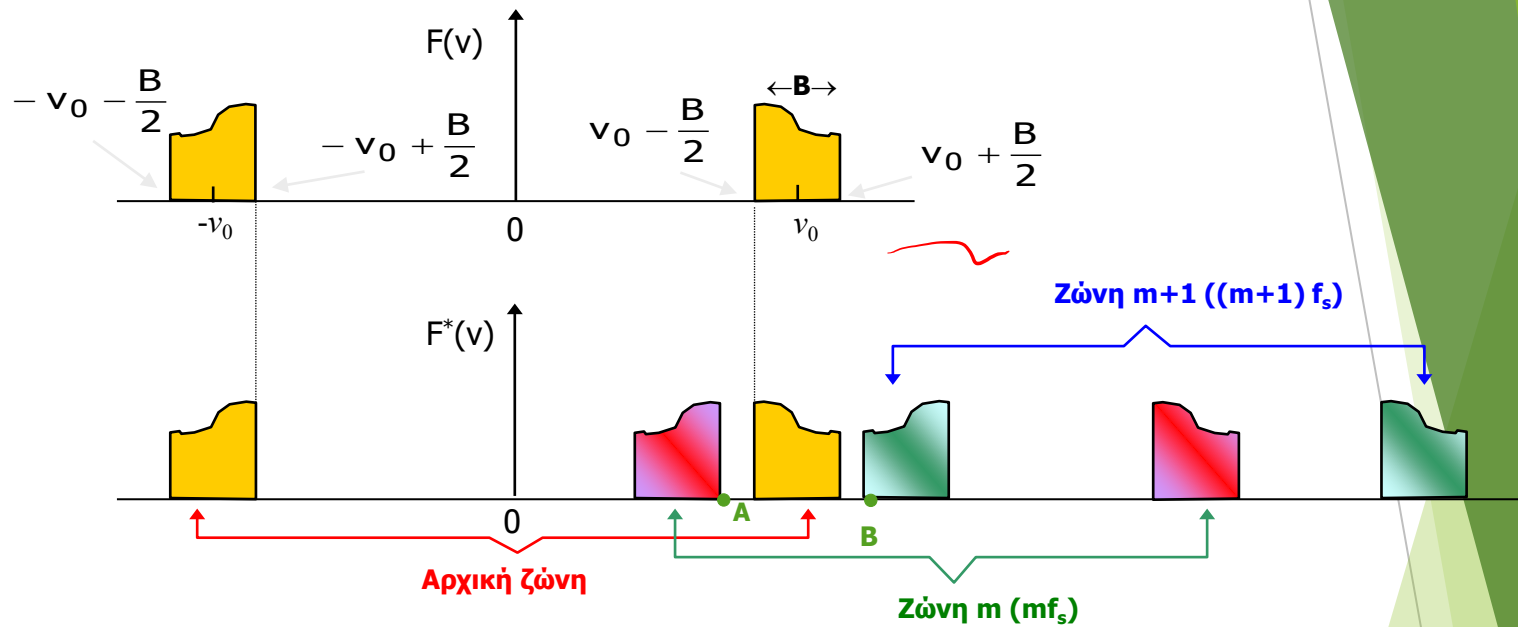
□ Αν το φάσμα του $f(t)$ περιέχεται

$$v_0 - \frac{B}{2} \leq |v| \leq v_0 + \frac{B}{2} \quad \text{με} \quad v_0 > \frac{B}{2}$$

Ποιες οι συνθήκες ώστε το φάσμα της $F^*(v)$ να αποτελείται από ζώνες που δεν επικαλύπτουν τις "αρχικές";

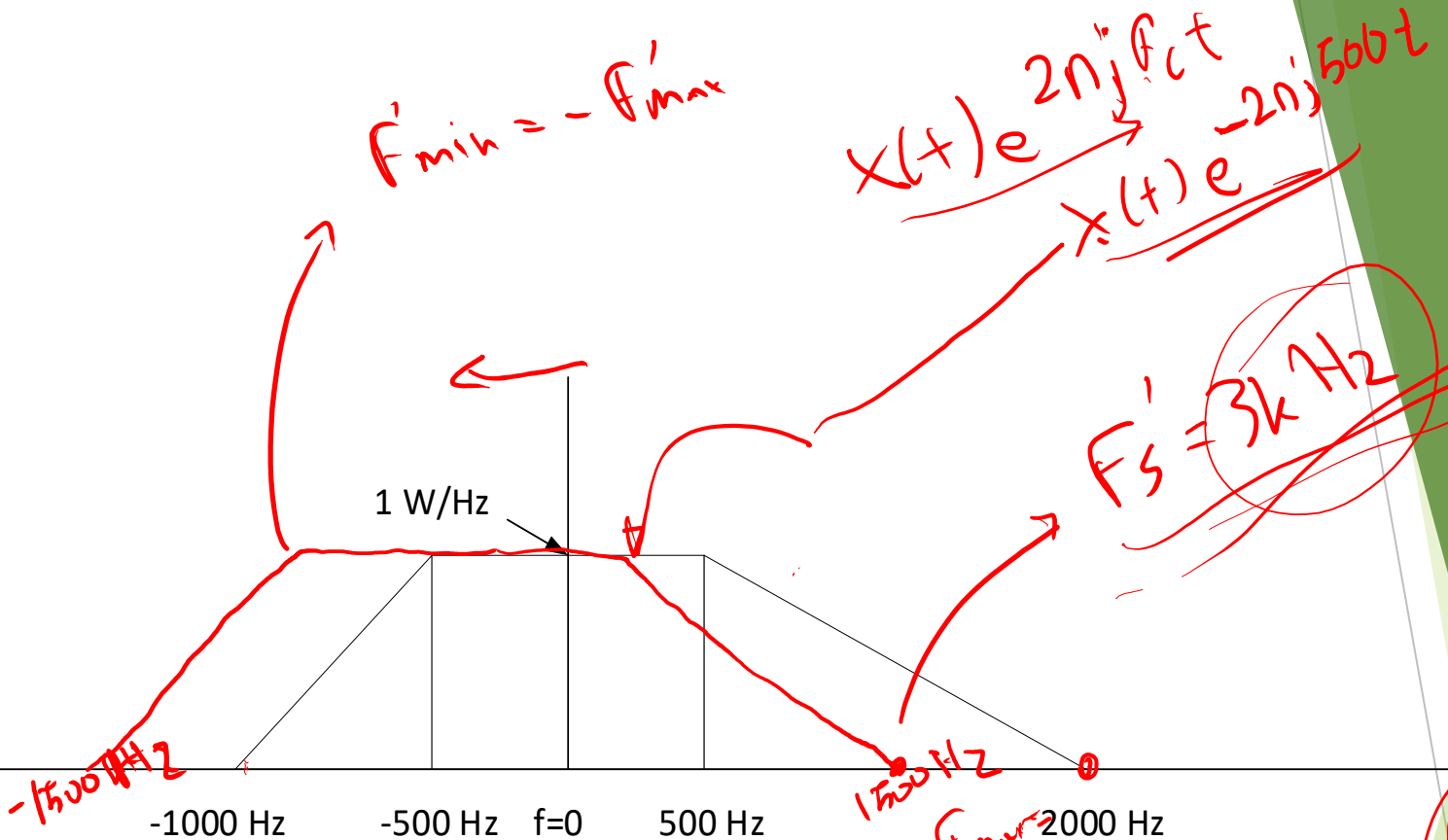
5. ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΟ ΘΕΩΡΗΜΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ

$$\begin{aligned}
 A: & \quad mf_s - v_0 + \frac{B}{2} \leq v_0 - \frac{B}{2} \\
 B: & \quad (m+1)f_s - v_0 - \frac{B}{2} \geq v_0 + \frac{B}{2}
 \end{aligned}
 \left. \vphantom{\begin{aligned} A: \\ B: \end{aligned}} \right\}
 \begin{aligned}
 & \quad mf_s \leq 2v_0 - B \\
 & \quad (m+1)f_s \geq 2v_0 + B
 \end{aligned}$$

$$\frac{2v_0 + B}{m+1} \leq f_s \leq \frac{2v_0 - B}{m}$$

Οι f_s δεν μπορούν να είναι οποιεσδήποτε.

-1500 Hz   -1000 Hz   -500 Hz   f=0   500 Hz   1500 Hz   2000 Hz
 F_{max}

ΑΣΚΗΣΗ

- Έστω ένα συνεχές σήμα με εύρος ζώνης συχνοτήτων μεταξύ 0 και 50 Hz
  - Αρκούν 4 στάθμες για την περιγραφή του (Q_1, Q_2, Q_3, Q_4)
  - $P_1 = P_2 = 3/8$ $P_3 = P_4 = 1/8$
- Να βρείτε
  - 1. Την άριστη συχνότητα δειγματοληψίας
  - 2. Το H του ασυνεχούς σήματος
  - 3. Τον ρυθμό R της ασυνεχούς πληροφορίας
  - 4. Την χωρητικότητα C του διακριτού καναλιού για PCM κωδικοποίηση
  - Υπάρχει καλύτερη κωδικοποίηση ???